

ΤΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟ
ΤΗΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ
ΚΑΙ ΔΡΑΣΕΩΣ
ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ
ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ
ΒΟΥΡΜΠΙΑΝΗΣ
ΑΠΟ ΤΟ 1883
ΕΩΣ ΤΟ 1983

ΤΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟ
ΤΗΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΚΑΙ ΔΡΑΣΕΩΣ
ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ
ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ ΒΟΥΡΜΠΙΑΝΗΣ
ΑΠΟ ΤΟ 1883 ΕΩΣ ΤΟ 1983

ΑΘΗΝΑΙ
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 1983

ΔΗΜΟΣ ΑΙΓΑΙΟΥ - ΕΘΝΙΚΗ
ΚΟΙΝΩΝΙΑ
ΑΡ. ΕΠΙΤΟ Δε Δ/ 31569
ΗΜΕΡ. ΕΙΔΑ. Ημέρα 13-10-95
ΤΑΞΙΔ. ΑΡΙΘ. 36F. 94953 ΙΣΤ

Κωδ. Εγγ. ΦΟΣ2

Ε Κ Δ Ο Σ Η
ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ ΒΟΥΡΜΠΙΑΝΗΣ
ΑΘΗΝΑΙ — ΟΔΟΣ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ 66
Σωματείον ἀνεγνωρισμένον
Διάδοχον τῆς Φιλεκπαιδευτικῆς Ἀδελφότητος Βούρμπιανης

ΕΚΑΤΟΝΤΑΕΤΗΡΙΣ

1883 - 1983

ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ

ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ ΒΟΥΡΜΠΙΑΝΗΣ

ΔΙΑΔΟΧΟΥ

ΤΗΣ ΦΙΛΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΟΣ

ΒΟΥΡΜΠΙΑΝΗΣ

ΠΟΥ ΕΔΡΕΥΕΙ ΕΙΣ

ΑΘΗΝΑΣ

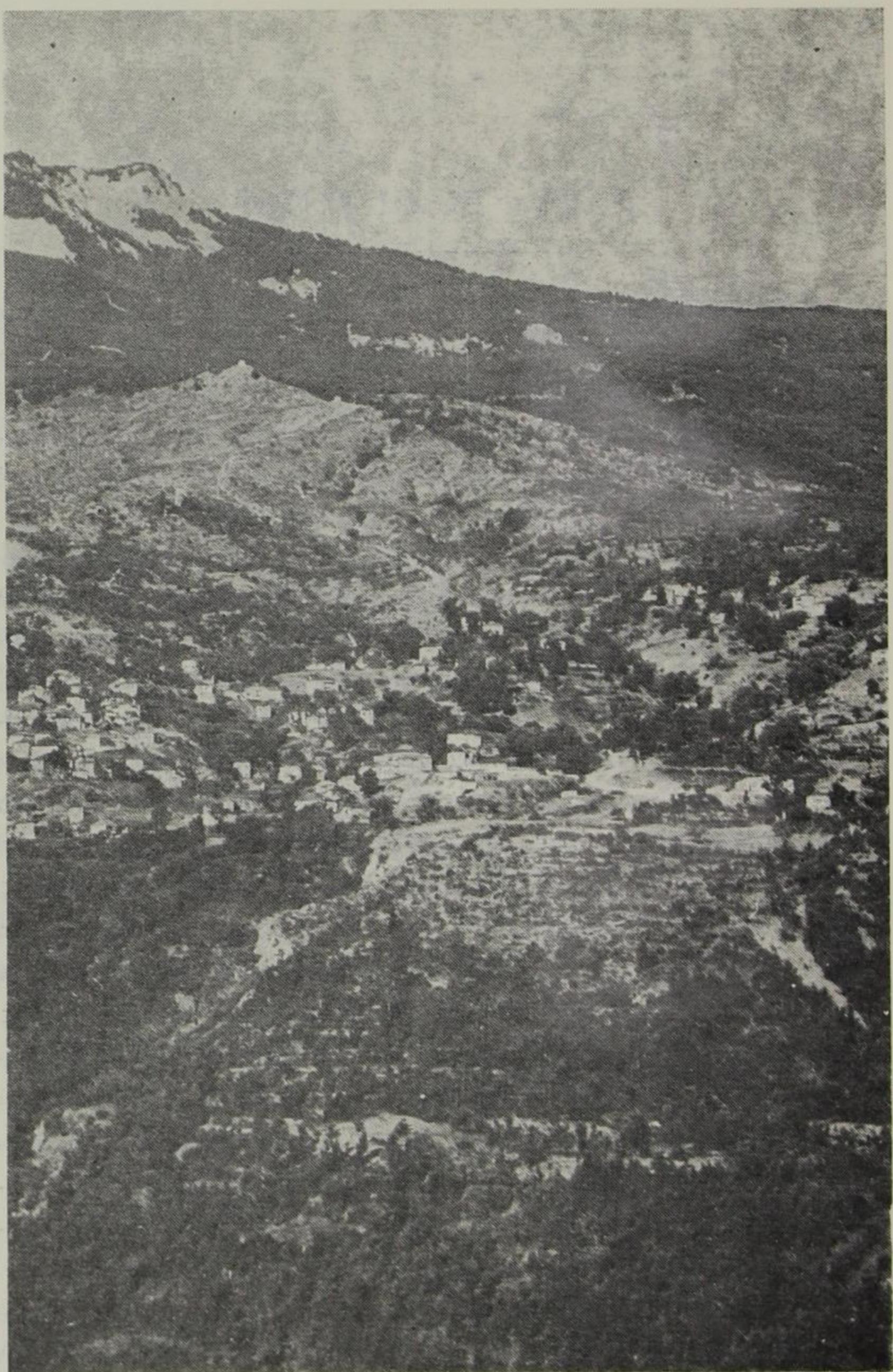
ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΚΥΡΗΣ ΖΑΣ
ΑΡ. ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ Δ/31570
ΗΜΕΡ. ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ 13-10-95
ΤΑΞΙΝ. ΑΡΙΘ. 2

ΒΟΥΡΜΠΙΑΝΗ

Ἡ Βούρμπιανη εύρισκεται εἰς τὴν περιοχὴ τοῦ Β.Δ. Γράμμου. Ἀνήκει εἰς τὴν Ἐπαρχία Κονίτσης. Εύρισκεται βορειότερα ἀπὸ τὴν Κόνιτσα, μὲ τὴν δποία συγκοινωνεῖ διὰ τῆς δδοῦ Κονίτσης Δυτικῆς Μακεδονίας. Εἰς τὸ 30 χιλ. τῆς δδοῦ ἀπὸ τὴν Κόνιτσα ὑπάρχει διακλάδωση ποὺ μετὰ ἀπὸ 2 χιλ. περνάει ἀπὸ τὴν Πυρσόγιαννη καὶ ἀπὸ ἐκεῖ ἔνας χωματόδρομος 5 χιλ. φθάνει εἰς τὴν Βούρμπιανη.

Τὸ 1883 ὅταν ἴδρυθει ἡ «Φιλεκπαιδευτικὴ Ἀδελφότης» ἡ Βούρμπιανη μαζὶ μὲ δλη τὴν Ἡπειρο ἦταν ὑπόδουλη εἰς τὴν Ὁθωμανικὴ Αὐτοκρατορία. Τὸν πληθυσμὸ της, δπως θυμοῦνται διάφοροι συμπατριῶτες, φαίνεται ὅτι ἀποτελοῦσαν κάπου 420 οἰκογένειες ποὺ ἀριθμοῦσαν περὶ τ' 2000 ψυχές. Τὸ Χωριὸ δὲν εἶχε πλουτοπαραγωγικὲς πηγές, δι' αὐτὸ οἱ ἄνδρες ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἦταν τεχνίτες (μαστόροι). Διὰ νὰ εῦρουν δουλειὰ ἀναγκάζοντο νὰ φεύγουν ἀπὸ τὸ Χωριὸ καὶ νὰ πηγαίνουν εἰς διάφορα μέρη δπου ἐργάζοντο καὶ ἔστελναν χρήματα εἰς τὸ Χωριὸ διὰ νὰ συντηροῦνται οἱ οἰκογένειες. Πολλοὶ ἀπὸ τοὺς Βουρμπιανίτες ἐγκαταστάθησαν μόνιμα εἰς τὰ Ἱωάννινα τὴν Ἀθήνα τὴν Πάτρα τὴν Θεσσαλονίκη τὴν Λάρισα καὶ ἀσχολήθησαν καὶ μὲ ἄλλες δουλειές καὶ σπούδασαν τὰ παιδιά τους. Ὁρισμένοι ἀπὸ αὐτοὺς διακρίθησαν. Πολλοὶ συμπατριῶτες ἐργάσθησαν καὶ εἰς τὸ Λαύριο τὸ Μαντοῦδι καὶ τὴν Λίμνη Εύροίας καὶ ἀρκετοὶ πῆγαν καὶ δούλεψαν κάμποσα χρόνια εἰς τὴν Ἀθησυνία τὸ Χαρτούμ καὶ τὴν Ἀντιμπάρα τοῦ Σουδάν. Μικρότερος ἀριθμὸς ἦταν ἐγκατεστημένοι εἰς τὴν Κωνσταντινούπολη καὶ τὴν Σμύρνη. Σὲ δλα σχεδὸν τὰ μέρη τοῦ κόσμου ἦταν σκορπισμένοι οἱ Βουρμπιανίτες.

Ἐνας ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς ξενητεμένους, δ Χαρίσης Ζῆκος, ποὺ ἀπεβίωσε τὸ 1882, ἀφησε τὴν περιουσία του διὰ νὰ ἴδρυθεὶ Σχολὴ εἰς τὴν Βούρμπιανη. Διὰ νὰ ἀξιοποιηθεὶ ἡ περιουσία αὐτοῦ τοῦ Κληροδοτήματος οἱ Βουρμπιανίτες τῆς Ἀθήνας ἴδρυσαν τὴν Φιλεκπαι-

δευτική 'Αδελφότητα καὶ μαζὶ μὲ προσφορὲς δλων τῶν Βουρμπιανι-
τῶν ἀπὸ δλα τὰ μέρη ἴδρυθει Σχολὴ καὶ Οἰκοτροφεῖο.

Τὸ Σχολεῖο τῆς Βούρμπιανης ἐστάθει ἐπὶ μισὸ σχεδὸν αἰῶνα
προπύργιο κατὰ τῆς 'Αλβανικῆς τῆς 'Ιταλικῆς καὶ Ρουμανικῆς προ-
παγάνδας καὶ ἡμπόρεσε νὰ διατηρήσει τὴν 'Ελληνικὴ γλῶσσα τὴν
'Εθνικὴ ύπόσταση τὴν Θρησκεία καὶ τὶς 'Ελληνικὲς παραδόσεις εἰς
δλη τὴν Περιοχή.

Ἡ Βούρμπιανη ἐλευθερώθει ἀπὸ τὸν Τουρκικὸ ζυγὸ τὸ 1913
μαζὶ μὲ δλη τὴν Ἡπειρο, 'Ο 'Ελληνοτουρκικὸς πόλεμος καὶ οἱ Βαλ-
κανικοὶ Πόλεμοι ποὺ ἀκολούθησαν ἐπέδρασαν εἰς τὴν ζωὴ τοῦ πλη-
θυσμοῦ τῆς Βούρμπιανης. ቙ Φιλεκπαιδευτικὴ 'Αδελφότης ποὺ τὸ
1915 μετετράπει εἰς «Σύνδεσμο τῆς Κοινότητος Βούρμπιανης» συνε-
χῶς ἔδικθει τὸ Χωριὸ νὰ ξαναδρεῖ τὸ δρόμο του. 'Αλλὰ οἱ συνεχιζό-
μενες ἀνώμαλες καταστάσεις ἐδυσκόλευαν τὰ πράγματα. Τὸ 1940
δ 'Ελληνοϊταλικὸς πόλεμος καὶ εἰς τὴν συνέχεια ἡ κατοχὴ τῶν 'Ι-
ταλογερμανῶν ἐδοκίμασαν πολὺ τὸ Χωριό. Μετὰ τὴν ἀπελευθέρω-
ση ἤλθαν τὰ δεινὰ τοῦ ἀνταρτοπολέμου (1947—1949), διότι ἡ Βούρ-
μπιανη εύρεθει μέσα εἰς τὴν κατεχόμενη ἀπὸ τοὺς ἀντάρτες περιοχή.
'Ο πληθυσμὸς τοῦ Χωριοῦ σκόρπισε διὰ νὰ ἐπιζήσει. Πολλοὶ ἐγκα-
τεστάθησαν εἰς τὰ 'Ιωάννινα καὶ μερικοὺς πῆραν οἱ ἀντάρτες. Μετά
τὴν ἀποκατάσταση τῆς τάξεως (1950) κατεβλήθησαν προσπάθειες
νὰ συγκεντρωθεῖ καὶ πάλι δ πληθυσμὸς τοῦ Χωριοῦ, ἀλλὰ ἡ ἀλλα-
γὴ τῶν συνθηκῶν τῆς ζωῆς καὶ ἐργασίας κράτησε τοὺς περισσότε-
ρους εἰς τὶς πόλεις, δπου ἡμποροῦσαν νὰ ἐργάζονται καὶ νὰ ζοῦν
καλύτερα. 'Ο Σύνδεσμος πάντοτε συμπαρεστάθει εἰς τοὺς χωριανοὺς
καὶ τοὺς βοήθησε μὲ κάθε τρόπο νὰ ἡμπορέσουν νὰ ἐργασθοῦν καὶ
νὰ ζήσουν εἰς τὸ Χωριό. 'Απὸ τὸ 1975 ξαναλειτουργεῖ τὸ Γυμνάσιο
καὶ Οἰκοτροφεῖο εἰς τὴν Βούρμπιανη, ποὺ σήμερα μένουν μόνιμα 50
οἰκογένειες καὶ ἀποτελοῦν τὰ 118 ἄτομα τοῦ σημερινοῦ πληθυσμοῦ
τῆς Βούρμπιανης.

Μιχ. 'Αν. Γιόσης.

ΜΕΓΑΛΟΙ ΕΥΕΡΓΕΤΑΙ

1. ΧΑΡΙΣΗΣ Ι. ΖΗΚΟΣ ἢ ΤΣΟΜΠΑΝΟΣ	1883
2. ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΣΤΡΑΤΟΣ	1885
3. ΡΙΖΟΣ Ι. ΖΗΚΟΣ	1885
4. ΖΗΣΗΣ ΣΩΤΗΡΗΣ	1885
5. ΧΡΗΣΤΟΣ ΨΥΛΛΑΣ	(1887) 1912
6. ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ ΠΑΝΟΣ	1887
7. ΑΛΕΞΙΟΣ ΤΡΑΝΤΑΣ	1911—1960
8. ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΜΕΛΑΣ	1912
9. ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΤΖΟΓΙΑΣ	1912
10. ΖΗΣΗΣ ΚΙΤΣΑΝΤΩΝΗΣ	1913
11. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΑΣΩΤΗΡΙΟΥ	1977

**ΚΑΙ ΠΟΛΛΟΙ ΆΛΛΟΙ
ΑΝΕΚΗΡΥΧΘΗΣΑΝ
ΕΥΕΡΓΕΤΑΙ ΚΑΙ ΔΩΡΗΤΑΙ**

ΑΦΙΕΡΩΣΗ ΕΙΣ ΤΟΝ ΜΕΓΑ ΕΥΕΡΓΕΤΗ ΧΑΡΙΣΗ ΖΗΚΟ

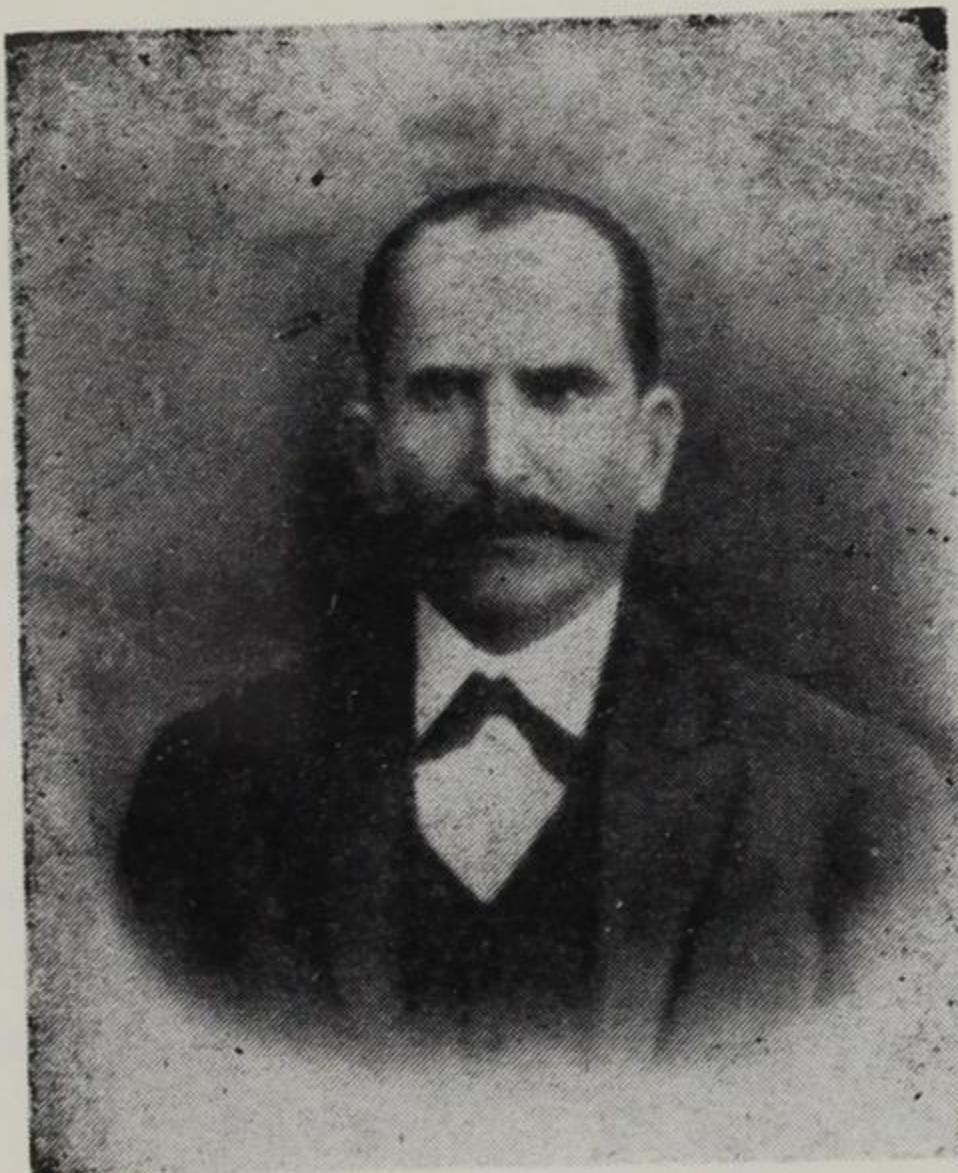
Κ' ἥξερες — "Ωμορφε Νεκρέ, — πῶς οὔτε ἡ Πατρίδα,
Οὔτε ἡ χώρα, ούδε χωριό, ποτὲς δὲν ἀντριεύει
Δίχως σχολειὸ κι' ἄνδρας Καλοὺς — Καὶ πρῶτος μιὰ σανίδα
Τρανὴ ἐσὺ ἐστήλωσες — Καὶ εἶπες — «"Οποιος ζηλεύει,
Κάποιαν τιμὴν Ἀθάνατη καὶ Δόξ' εἰς τὸ χωριὸ του,
"Ἄς τὸ προικίσῃ σᾶν καὶ ἔγὼ τὸ νιόχτιστο σχολειό του».

Εἶπ' δὲ γεναῖος δωρητής, τὸ τίμιο παληκάρι,
Κι' ἐκάρπησεν δὲ λόγος του σὲ χῶμα καρπερό,
Γιατ' δλοι συνερίστηκαν, λιθάρι σὲ λιθάρι,
Νὰ υψώσουνε τρανώτερο τὸ νιόπηχτο σχολειό.

Τρισάγιος νᾶν' δὲ τάφος του, τὸ χῶμα τὸ δικό του,
Τρισάγια καὶ ἀνάλαφρη ἡ πλάκα ποῦ τὸ κλεῖ,
Μακαριστὸ καλότυχο τὸ τίμιο χωριό του,
Ποῦ γέννησεν ωσὰν κι' αὐτὸν εὐγενικὴ ψυχή.

Νέα γενιά, ἀγνά παιδιά, κοιτάξτε τὸν στὰ μάτια,
Καὶ ἄς ἐρθῆ τρισεύγενη ἡ ζήλεια στὴν ψυχή,
Δὲν εἶναι τίποτε τὸ Βιό, μηδὲ καὶ τὰ Παλάτια,
Μπροστὰ σὲ τέτοια ἀθάνατη καὶ ἔνδοξη τιμὴ.

Οἱ στίχοι αὐτοὶ εἶναι ἔνα μέρος ἀπὸ τὸ ποίημα ποὺ ἔγραψε καὶ
ἀπάγγειλε εἰς τὴν Σχολὴ τῆς Βούρμπιανης κατὰ τὸν ἑορτασμὸ τῆς
Εἰκοσιπενταετηρίδος τῆς Ἀδελφότητος δὲ 'Ελληνοδιδάσκαλος τῆς
Σχολῆς Γ. Χατζῆς (Γ. Πελλερέν).

ΧΑΡΙΣΗΣ ΖΗΚΟΣ
Ο
ΜΕΓΑΣ ΕΥΕΡΓΕΤΗΣ
ποὺ ἐκληροδότησε τὴν περιουσία του
διὰ τὴν Ἰδρυση Σχολῆς
εἰς Βούρμπιανη
καὶ ἐστάθει ἀφορμὴ νὰ Ἰδρυθεῖ ἡ
«ΦΙΛΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗ ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ
ΒΟΥΡΜΠΙΑΝΗΣ»
μὲ τὴν τόσο πλούσια δράση της
ποὺ ἀργότερα μετετράπει εἰς τὸν
«ΣΥΝΔΕΣΜΟ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ
ΒΟΥΡΜΠΙΑΝΗΣ»
καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ προσφέρει τὶς
ὑπηρεσίες του εἰς τὸ Χωριό.

ΑΦΙΕΡΩΣΗ

‘Ο Σύνδεσμος μας συμπληρώνει ‘Έκατὸ Χρόνια ἀπὸ τὴν Ιδρυση^ν του καὶ μὲ συγκίνηση παρουσιάζει «Τὸ Ἰστορικὸ τῆς λειτουργίας καὶ δράσεως τοῦ Συνδέσμου τῆς Κοινότητος Βούρμπιανης ἀπὸ τὸ 1883 ἕως τὸ 1983» ποὺ τὸ ἀφερώνει εὐλαβικὰ εἰς τὴν μνήμη τῶν Εὔεργετῶν, τῶν Διοικητικῶν Συμβουλίων, τῶν Μελῶν καὶ “Ολων δσων ἔθοήθησαν μὲ τὶς μεγάλες ἢ μικρές τους δυνάμεις εἰς τὴν ἐκπλήρωση τῶν Ἱερῶν σκοπῶν τοῦ Συνδέσμου εἰς αὐτὰ τὰ ‘Έκατὸ Χρόνια ποὺ πέρασαν πρὸς δόξα καὶ αἰώνια εύγνωμοσύνη.

ΑΘΗΝΑΙ ’Ιανουάριος 1983

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ
ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤ. ΒΟΥΡΜΠΙΑΝΗΣ

ΣΠΥΡΟΣ ΜΠΑΡΚΗΣ	Πρόεδρος
ΜΙΧΑΗΛ ΑΝΔ. ΓΙΟΣΗΣ	’Αντιπρόεδρος
ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΙΤΣΑΝΤΩΝΗΣ	Γραμματεὺς
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΛΙΩΛΗΣ	Ταμίας

Σύμβουλοι

ΑΘΗΝΑ ΠΟΡΦΥΡΗ, ΜΑΡΙΝΑ ΦΟΥΝΤΟΥ, ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΑΚΑΒΑΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΡΕΜΠΕΛΗΣ, ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΡΑΠΠΟΣ, ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΥΦΟΛΑΜΠΡΟΣ

ΤΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟ
ΤΗΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΚΑΙ ΔΡΑΣΕΩΣ
ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ
ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ ΒΟΥΡΜΠΙΑΝΗΣ
ΑΠΟ ΤΟ 1883 ΕΩΣ ΤΟ 1983

Ο Σύνδεσμος άρχικά, όταν ιδρύθει, είχε τήν όνομασία «Φιλεκπαιδευτική Αδελφότης Βούρμπιανης» κωμοπόλεως τῆς Ἡπείρου. "Εδρα τῆς Αδελφότητος δρίσθει ἡ Ἀθήνα καὶ χρόνος ἐνάρξεως λειτουργίας της ἡ **25 Μαρτίου 1883**.

Σκοπὸς τῆς Αδελφότητος ἦταν «ἡ ἀνέγερσις καταλλήλων ιδρυμάτων διὰ τὴν μόρφωσιν τῶν τέχνων τῆς πατρίδος μας Βούρμπιανης, συμφώνως πρὸς τὰς Ἑλληνικὰς παραδόσεις καὶ τὰς παραδόσεις τῆς Θρησκείας καὶ τῆς οἰκογενείας».

Ἡ 30 Ιουνίου είχε δρισθεῖ ὡς ἡμέρα τῆς Ἐτήσιας Εορτῆς τῆς Αδελφότητος.

Αύτὰ ἀναφέροντο εἰς τὸν πρῶτο Κανονισμὸν τῆς Αδελφότητος.

Πρῶτος Πρόεδρος τῆς Αδελφότητος ἦταν δ. κ. Ζήσης Νούτσης, Δικηγόρος, καὶ Γραμματεὺς δ. κ. Χαρ. Ζῆκος.

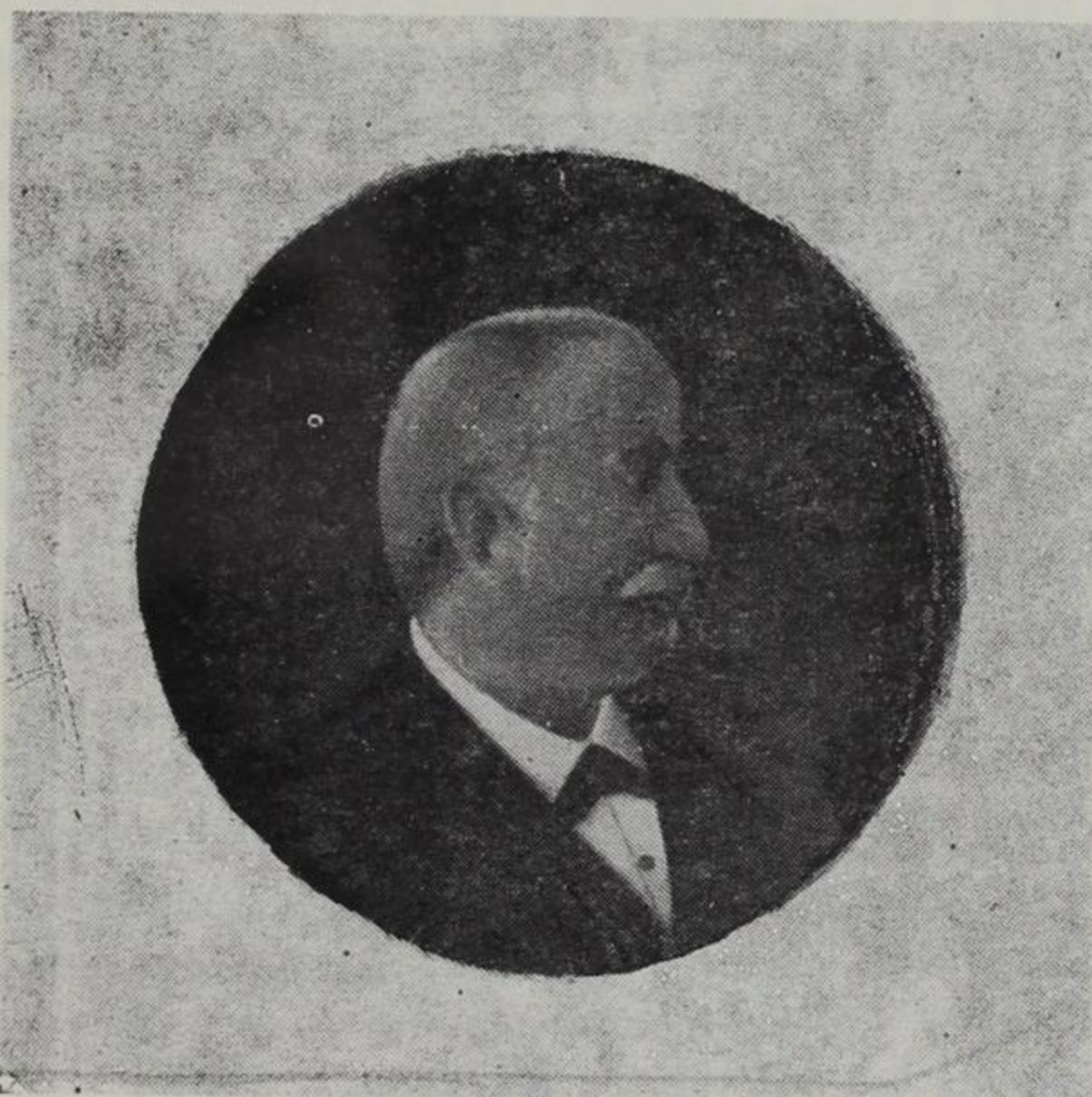
Ἄπὸ τὴν στιγμὴν τῆς ιδρύσεως τὸ Συμβούλιο τῆς Αδελφότητος κατέβαλε προσπάθειες νὰ συγκεντρώσει χρήματα διὰ τὴν ἐκπλήρωση τῶν σκοπῶν του. Ἡ προσφορά συνδρομῶν ἦταν μεγάλη. Ἐτσι τὸ Συμβούλιο ἀπεφάσισε νὰ προχωρήσει εἰς τὴν ἀνέγερση Σχολῆς. Τοὺς δρους ἀνεγέρσεως συνέταξε δ. 'Αντιπρόεδρος τῆς Αδελφότητος κ. 'Απ. Στράτος, τὸ δὲ σχέδιο ἔξεπόνησε δ. κ. Γεώργ. Παπαδάκης μηχανικὸς καὶ μέλος τῆς Αδελφότητος. Σὰν τοποθεσία κα-

τάλληλη ἔξελέγει ἡ θέση τῶν παλαιῶν Ἀγίων Ἀποστόλων. Ἡ Σχολὴ ἔθεμελιώθει τὸ φθινόπωρο τοῦ 1884. Τὴν ἐποπτεία τοῦ ἔργου εἶχε δρισθεῖ καὶ παρακολουθοῦσε ὁ κ. Δημ. Θάνος. Τὴν 8λη οἰκονομικὴ κίνηση κατὰ τὰ δύο πρῶτα ἔτη διεχειρίσθει ὁ Ταμίας κ. Θεμιστ. Πάνου.

Τὸν Νοέμβριο τοῦ 1884 ἔγινε Συνέλευση καὶ ἐλήφθει ἀπόφαση, δπως μαζὶ μὲ τὴν ἀνέγερση τῆς Σχολῆς ξεκινήσει καὶ ἡ δημιουργία καταλύματος διὰ τοὺς φύλακας καὶ τὰ διαβαίνοντα στρατιωτικὰ (τουρκικὰ) ἀποσπάσματα πρὸς ἀπαλλαγὴν τῶν οἰκογενειῶν ἀπὸ κάθε ἐνδχληση ἐκ τούτου. Διὰ τὸ κατάλυμα αὐτὸ προτάθηκε ἡ τοποθεσία Ἀμιλιακὸς καὶ ἄρχισε ἡ συγκέντρωση ἐφ' ἀπαξ εἰσφορῶν. Ἐπίσης, διὰ τὴν καλύτερη ἔξυπηρέτηζη τῶν σκοπῶν τῆς Ἀδελφότητος καὶ τῶν ἀναγκῶν τῆς Κοινότητος ἐλήφθει κοινὴ ἀπόφαση ἀπ' δλους, ὥστε τὰ εἰσοδήματα τῶν ἐκκλησιῶν τῶν ἐκκλησιαστικῶν κτημάτων καὶ τῆς Κοινότητος (ὅσα μένουν μετὰ τὴν ἀφαίρεση τῶν ἔξόδων των) νὰ στέλονται εἰς τὴν Ἀδελφότητα διὰ νὰ τὰ διαθέτει, δπου αὐτὴ νομίζει δτὶ θά χρησιμοποιηθοῦν καλύτερα.

Τὴν 31 Μαρτίου 1885 ἔγινε ἡ πρώτη Γενικὴ Συνέλευση τῆς Ἀδελφότητος, ἀπολογισμὸς καὶ δρίσθει Ἐξελεγκτικὴ Ἐπιτροπή.

Τὴν 14 Ἀπριλίου 1885 κατὰ τὴν Β' Γεν. Συνέλευση ἀνεκηρύχθει Μέγας Εὔεργέτης ὁ κ. Ζήσης Σωτήρης, διὰ τὴν γενναία οἰκονομικὴ εἰσφορά του πρὸς ἴδρυση τῆς Σχολῆς, ὡς καὶ ὁ Ἀπόστ. Στράτος, ἀνεκηρύχθησαν δὲ καὶ ἄλλοι Εὔεργέται καὶ Δωρηταί. Εἰς τὴν συνέχεια ἔγιναν ἐκλογὲς διὰ τὴν ἀνάδειξη νέου Διοικητικοῦ Συμβουλίου. Τὴν 21 Ἀπριλίου 1885 ἔγινε ἡ ἐκλογὴ τῶν μελῶν τοῦ νέου Δ.Σ σύμφωνα μὲ τὴν διαλογὴ τῶν ψηφοδελτίων τῶν ψηφισάντων εἰς τὴν Ἀθήνα τὸ Λαύριο καὶ τὴν Βούρμπιανη. Οἱ ἐγκατεστημένοι εἰς τὰ Ἰωάννινα καὶ Πάτρα συμπατριῶτες δὲν ἐψήφιζαν τότε. Ἐξελέγησαν Πρόεδρος ὁ Ζήσης Νούτοης, Ἀντιπρόεδρος ὁ Ἀπόστ. Στράτος, Γεν. Γραμματεὺς ὁ Χαραλ. Ζῆκος καὶ Ταμίας ὁ Θεμ. Πάνος.

ΖΗΣΗΣ ΝΟΥΤΣΗΣ

Δικηγόρος

Πρώτος Πρόεδρος

τῆς Φιλεκπαιδευτικῆς 'Αδελφότητος

Βούρμπιανης

Η προσφορά του ως Προέδρου

τῆς 'Αδελφότητος ήταν σημαντική